

Čís. 304

Zákon ze dne 27. května 1919**o poplatku z cizozemských cenných papírů, jakož i obchodování s cizozemskými právními subjekty.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 171, s vymezením §u 4, odst. 2. §u 10, a odstavce 1. §u 12, rozšiřuje se na všechny cenné papíry, uvedené v § 1 téhož zákona, vydané mimo obvod republiky Československé, pokud se týče na všechny právní subjekty, vyznačené v § 5 a 6 téhož zákona, mající sídlo mimo území československého státu.

Obdobně platí též ustanovení § 120 zákona ze dne 6. března 1906, z. ř. č. 56, pro společnosti s ručením omezeným, mající sídlo mimo obvod republiky Československé.

Na dluhopisy válečných půjček rakouských a uherských se zákon tento nevztahuje.

§ 2.

Poplatku dle § 2 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 171, nepodléhají cenné papíry, které již dle téhož zákona byly okolkovány, rovněž ne takové, které byly za ½%ový evidenční poplatek označeny při pravidelném soupisu, provedeném podle § 5 vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Při cizozemských cenných papírech, označených dodatečně podle § 10 vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., včítá se evidenční poplatek, připadající dle tohoto nařízení, do poplatku dle stup. III., připadajícího podle § 2 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 171. Doplněk tento možno zapraviti tím způsobem, jako ¼%ový poplatek evidenční.

§ 3.

Právní subjekty, které dle tohoto zákona podléhají poplatku, stanovenému v § 5 nebo 6 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 174, pokud se týče podle § 120 zákona ze dne 6. března 1906, z. ř. č. 58, a povinnosti té dosud nesplnily, jsou povinny přihlásiti se k zaplacení příslušného poplatku do 30 dnů po vyhlášení tohoto zákona neokolkovaným podáním u ministerstva financí. V podání tom uvéstí třeba částku poplatnou podle § 5 nebo 6 zákona ze dne 18. září 1892, z. ř. č. 191.

Opomenou-li tak učiniti, propadají pokuté podle § 11 téhož zákona.

U právních subjektů, majících své sídlo na území bývalého státu Rakousko-uherského, ale mimo obvod republiky Československé, které obchodují na území této republiky na základě starých ustanovení, nahrazuje žádost za při-

puštění k obchodování (záznam na burse), podaná ve 30denní lhůtě po vyhlášení tohoto zákona, přihlášku k zaplacení poplatku. Byla-li žádost tato zamítnuta, určí finanční ministr částku, kterou vzhledem na dobu skutečného obchodování po prohlášení republiky Československé dlužno podrobiti poplatku.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí jej se ukládá ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 305.

Zákon ze dne 27. května 1919,**jenž se týká prozatímních opatření na ochranu vynálezů.**

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Čl. 1.

Pro veškeré území státu československého zřizuje se patentní úřad a patentní soud, oba se sídlem v Praze.

Čl. 2.

Zákon ze dne 11. ledna 1897, z. ř. č. 30, ponechává se v platnosti s těmito změnami a rozšiřuje se zároveň jeho platnost na veškeré území státu československého:

1. na místě zemského politického úřadu, v § 15 jmenovaného, nastupuje ministerstvo vnitra;

2. v § 31 nahrazuje se slovo „rakouských“ slovem „československých“;

3. § 32 odpadá;

4. slova „stížnostního a“ v § 34, odst. 4, odpadají;

5. jmenování, v § 35 uvedená, příslušejí presidentu republiky;

6. odstavec 1. § 37 se mění takto: V přihláškových odděleních rozhoduje o vyložení a úplném neb částečném zamítnutí patentových přihlášek, odporech a udělení patentu člen technický, po případě po slyšení člena práva znalého, samostatně, pokud nejde o usnesení ve smyslu § 40;

7. v odstavci 2. § 41 nahrazují se slova „nejvyššího dvoru soudního a kasačního“ slovy „nejvyššího správního soudu“ a slova „dvorních radů nejvyššího dvoru soudního a kasačního“ slovy „radů nejvyššího správního soudu, pokud jsou soudci“;

imenování, v odstavci 3. § 41 uvedená, příslušející prezidentu republiky;

8. slovo „rakouskými“ v § 43, odst. 6., al. 2, se nahrazuje slovem „československými“;

9. v § 60 odpadají slova „v veřejném sedění“;

10. v § 99 odpadají slova: „cis. král.“ a

11. §§ 119—124 se zrušují.

Příhlášky, před vyhlášením tohoto zákona u patentních úřadů ve Vídni nebo v Budapešti podané, prozatímní patentní ochrany dosud nepoživající (dřív vyložením), budou projednány u patentního úřadu v Praze, požádá-li za to přihlašovatel, nebo jeho právní nástupce do tří měsíců po dnu, který nařízením ustanoven bude, podáním, které doloženo jest ověřeným opisem původní přihlášky, a zaplatí-li přihlašovací poplatek. V tomto případě požívá tato přihláška priority ode dne přihlášky, učiněné u výše řečených patentních úřadů.

O patentových přihláškách, u patentního úřadu ve Vídni nebo v Budapešti podaných před vyhlášením tohoto zákona, na které v tuto dobu patent dosud udělen nebyl, které však požívají již prozatímní patentové ochrany (po vyložení), a o případných odporech proti těmto přihláškám rozhodne patentní úřad v Praze samostatně, podá-li přihlašovatel, nebo jeho právní nástupce, do tří měsíců po dnu, který nařízením ustanoven bude, příslušnou přihlášku, doloženou ověřenými opisy spisův, a zaplatí-li přihláškový a první roční poplatek.

Platnost patentův, udělených podle takového přihlášek, počíná se u přihlášek, podaných ve Vídni, dnem vyložení, u přihlášek podaných v Budapešti, dnem původní přihlášky.

Patenty, patentními úřady ve Vídni nebo v Budapešti až do vyhlášení tohoto zákona pravoplatně udělené, budou mít patentovou ochranu v území československého státu (t. j. rakouské v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, uherské na Slovensku), požádá-li za to majitel patentu do tří měsíců po dnu, který nařízením ustanoven bude, a předloží-li zároveň patentovou listinu s 2 exempláři patentního spisu, výtah patentního rejstříku, je-li třeba s ověřenými opisy listin, na které se tento rejstřík odvolává, a zaplatí-li poplatky po 28. říjnu 1918 splatné a dosud nezapravené, jakož i poplatky, splatné po vyhlášení tohoto zákona.

Uplynulá doba platnosti započte se v tomto případě do patnáctileté ochrany.

Spory o patenty, nerozhodnuté dosud pravoplatně do vyhlášení tohoto zákona, jest znovu zahájiti.

Čl. 3.

Uherský zákon ze dne 14. července 1895, čl. zák. XXXVII. z r. 1895 se zrušuje.

Čl. 4.

Roční poplatek z patentů platí se pro celé území Československé republiky jen jeden podle § 114 zákona ze dne 11. ledna 1897, z. ř. č. 30.

Čl. 5.

Zákon tento nabývá účinnosti 14. dnem po vyhlášení.

Čl. 6.

Provedením tohoto zákona pověřují se ministři obchodu a práv.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 306.

Zákon ze dne 28. května 1919,

jmž se zrušují dvorní dekret ze dne 4. října 1833, čís. 2633 Sb. z., a článek V. uvoz. zákona k civilnímu řádu soudnímu ze dne 1. srpna 1895, z. ř. č. 112, o likvidaci a vymáhání advokátních platů.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ustanovení dvorního dekretu ze dne 4. října 1833, čís. 2633, Sb. z., a článek V. uvoz. zákona k civilnímu řádu soudnímu (zákon z 1. srpna 1895, z. ř. č. 112) o likvidaci a vymáhání advokátních platů se zrušují.

Tím pozbývá platnosti i ustanovení § 37, č. 2 zákona o soudní organizaci ze dne 27. listopadu 1896, z. ř. č. 217.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctý den po vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 307.

Zákon ze dne 28. května 1919

o zařazení cestmistrů, poříčních, přistavních, nadjezdných, jezdných, podjezdných, asistentů poříční správy I. třídy, asistentů poříční správy II. třídy, plavidelníků, podplavidelníků, mostních a řídicích sláničnicích parních válců do úřednických tříd hodnostních a platových.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje: